

Hebreeën 11

1 Het geloof nu is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet.

Geloof is zekerheid! Geloof is de zekerheid van de dingen, die men verwacht. Denk aan Abraham. Hij geloofde in Gods belofte dat hij een zoon zou krijgen.

De jaren verstreken en hij merkte dat zijn eigen lichaam verstorven was en dat Sara - naar de mens gesproken - geen kinderen meer kon baren.

Maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongelof. Hij had zekerheid en die zekerheid was gebaseerd op Gods belofte en niet op wat hij zag of voelde.

Daardoor is ook het geloof een bewijs van de dingen, die men niet ziet. Het bewijs kwam toen Isaak geboren werd maar de

zekerheid dat hij geboren zou worden, was er al voor die tijd.

2 Want door dit geloof is aan de ouden een getuigenis gegeven.

Aan de ouden is een getuigenis gegeven: voordat Henoch werd weggenomen, werd van hem getuigd, dat hij Gode welgevallig was.

Echter, zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. In Gen. 5:24 wordt verteld dat Henoch wandelde met God en dat kan alleen maar door het geloof, omdat men dan wandelt met iemand die men niet ziet.

3 Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods tot stand gebracht is, zodat het zichtbare niet ontstaan is uit het waarneembare.

"Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is." (Joh. 1:3).

4 Door het geloof heeft Abel Gode een beter offer gebracht dan Kaïn; hierdoor werd van hem getuigd, dat hij rechtvaardig was, daar God getuigenis gaf aan zijn gaven, en hierdoor spreekt hij nog, nadat hij gestorven is.

Abel bracht een offer van de eerstelingen van zijn schapen, van hun vet. Zijn offer wees naar het lam Gods, het offer van Jezus.

Abel kwam niet met zijn eigen gerechtigheid, maar wilde zich aan de gerechtigheid Gods onderwerpen. Omdat dit opgetekend staat in de bijbel in Gen. 4:3/4 spreekt Abel nog, nadat hij gestorven is.

Kaïn echter bracht van de vruchten der aarde aan de Here een offer; een beeld daarvan is, dat hij zijn eigen gerechtigheid wilde doen gelden.

5 Door het geloof is Henoch weggenomen zodat hij de dood niet zag, en hij werd niet meer gevonden, want God had hem

weggenomen. Want voordat hij werd weggenomen, is van hem getuigd, dat hij Gode welgevallig was geweest.

Ooit wel eens een "jonge" vader van 162 jaar gezien met zijn pasgeboren zoon in zijn armen? Nee natuurlijk, maar zo'n vader heeft wel geleefd! Hij heette Jered en hij was de vader van Henoch. Die Jered stierf op de ongewone maar gezegende leeftijd van 962 jaar.

Zijn zoon Henoch echter stierf niet. Dat is ook ongewoon want – zo verhaalt ons Genesis 5:24 - hij was niet meer, want God had hem weggenomen.

Er staat van Henoch geschreven, dat hij wandelde met God. En met God wandelen kan alleen maar door het geloof omdat God niet zichtbaar is. En dit wandelen met Hem in het geloof was nu juist God welgevallig.

6 Maar zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en

een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.

Wie tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat. God is een beloner, voor wie Hem ernstig zoeken. Wanneer iemand ernstig God zoekt, zal deze Zich aan hem openbaren en zal hij Hem ook vinden.

7a Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin.

Noach bouwde de ark niet uit egoïsme om zijn vrouw en kinderen en zichzelf te redden.

Nee, Noach had een godsspraak ontvangen en hij wist nauwkeurig wat hij doen moest: een ark maken van drie verdiepingen van 300 el lang, 50 el breed en 30 el hoog.

7b En door dat geloof heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden der

gerechtigheid, die aan het geloof beantwoordt.

Noach wordt in 2 Petrus 2:5 "de prediker der gerechtigheid" genoemd. Hij bouwde eerbiedig de ark en was een geloofsgetuige en door dat geloof heeft hij de wereld veroordeeld.

Ook Jezus sprak over Noach in Mattheus 24:38 en verder :

Want zoals het was in de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals zij in die dagen voor de zondvloed waren, etende en drinkende, huwende en ten huwelijk gevende, tot op de dag, waarop Noach in de ark ging, en zij niets bemerkten, eer de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.

Dan zullen er twee in het veld zijn, een zal aangenomen worden en een achtergelaten worden ... Waakt dan, want

gij weet niet, op welke dag uw Here komt.

8 Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou.

God zei o.a. tot Abraham: "Ga uit uw land en uit uw maagschap naar een land dat Ik u wijzen zal." (Genesis 12:1/3).

Hij gehoorzaamde en vertrok in geloof! "Waar ga je heen, Abram?" zullen ze hem gevraagd hebben. "Ik ga naar een land wat God mij wijzen zal." Dat was geloofstaal en tevens een taal die de wereld niet verstond.

9 Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Isaak en Jakob, die mede-erfgenamen waren van dezelfde belofte.

Door zijn vertrouwen op de leiding van God kwam Abraham in Kanaän, maar bezat daar geen grond, behalve later een stukje land voor het graf van zijn vrouw. Hij bouwde ook geen stad, maar woonde als vreemdeling in tenten.

Hoewel zijn geloof vasthield aan de belofte, dat het land voor hem en zijn nageslacht was, opende God zijn geestelijke ogen, dat er nog een ander en beter land bestond met een hemelse hoofdstad.

10 Want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is.

Abraham zag ook de eeuwige of geestelijke erfenis en was daardoor ook de grondlegger van het nieuwtestamentische geloof. Zo zijn dus ook zij – die uit geloof leven – kinderen van Abraham (Gal. 3:7).

11 Door het geloof heeft ook Sara kracht ontvangen om moeder te worden, en dat

ondanks haar hoge leeftijd, daar zij Hem, die het beloofd had, betrouwbaar achtte.

Sara kreeg door het geloof kracht en niet omdat zij die kracht zo in haar lichaam voelde. Nee, haar lichaam was door haar hoge leeftijd oud en taai maar niet zo sterk meer. Zij kreeg kracht door geloof en dat geldt ook voor ons.

12 Daarom zijn er dan ook uit een man, en wel een verstorvene, voortgekomen als de sterren des hemels in menigte en gelijk het zand aan de oever der zee, dat ontelbaar is.

Het lichaam van Abraham was verstorven door zijn hoge leeftijd. Alle omstandigheden in de zichtbare wereld waren tegen. Maar zowel Abraham als ook Sara achtten Hem, die beloofd had, betrouwbaar.

Uit Abraham – de verstorvene – zijn koningen voortgekomen maar ook geestelijke koningen omdat ook wij zaad van Abraham zijn.

1 Petrus 2:9 noemt: "Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote deugden te verkondigen van Hem."

13 In dat geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde.

En toen Abraham een graf kocht voor zijn vrouw Sara sprak hij tot de Hethieten: "Een vreemdeling en bijwoner ben ik bij u." Alles wat Abraham in het land Kanaän als vast eigendom kon nalaten, was een graf.

14 Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland zoeken.

Abraham wist met zekerheid, dat hem een hemels vaderland stond te wachten.

15 En als zij gedachtig geweest waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren.

Zij wisten dat het niet ging om het vaderland, waaruit zij vertrokken waren, want dan konden ze daar weer naar terugkeren.

16 Maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid.

Ze verlangden naar dit hemelse vaderland en Abraham verwachtte, zoals vers 10 zegt, de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is, het hemelse Jeruzalem!

17 Door het geloof heeft Abraham, toen hij verzocht werd, Isaak ten offer gebracht, en hij, die de beloften aanvaard had, wilde zijn enige zoon offeren,

De eerste belofte die Abraham ontvangen had, was door hem in geloof aanvaard. Dat geloof werd beproefd, omdat de vervulling – de geboorte van Isaak – zo lang op zich liet wachten. Nu kwam een zwaardere beproeving, maar in het geloof heeft deze aartsvader ook deze doorstaan.

Hij is niet gaan twijfelen aan de woorden van God, maar heeft deze in geloof vastgehouden. Dat is ook voor ons van belang: we zullen navolgers zijn van hen, die door geloof én geduld de beloften beërven.

18 Hij, tot wie gezegd was: Door Isaak zal men van nageslacht van u spreken. Hij heeft overwogen, dat God bij machte was hem zelfs uit de doden op te wekken, 19 En daaruit heeft hij hem ook bij wijze van spreken teruggekregen

Voor de eerste maal in de bijbel is hier sprake van een opstanding uit de doden.

Abraham geloofde dat zoiets mogelijk zou zijn. Hij wist: wat God ook van plan is met mij, zijn beloften falen niet.

Daarom zei hij ook in Gen. 22:5 tot de knechten die aanvankelijk met hem meereisden: "Wanneer we hebben aanbeden, zullen wij tot u terugkeren."

En van Gods kant kwam dit heerlijke getuigenis tot hem: "Uw zoon, uw enige, hebt gij Mij niet onthouden." (Gen. 22:12 en 16). Zo onthield God zijn eigen Zoon niet aan ons, maar Hij werd werkelijk geofferd.

20 Door het geloof heeft Isaak aan Jakob en Esau zijn zegen gegeven, ook voor de toekomst.

Ook Isaak was een man van geloof en de God van Abraham was de zijne. Hij geloofde in de toezeggingen die zijn vader en dus ook hij ontvangen had. Hij heeft ze doorgegeven, speciaal aan zijn zoon Jacob en dat lezen we in Genesis 27:29:

(a) "Volken zullen u dienen, en natiën zich voor u nederwerpen; (b) wees heerser over uw broederen, en de zonen uwer moeder zullen zich voor u nederbuigen. (c) Wie u vervloekt, zij vervloekt, en wie u zegent, zij gezegend."

In (a) zien we een profetie over de komende Messias en in (b) een profetie over de nog ongeboren Jozef en in c) een profetie over Israël als natie. Door het geloof heeft Isaak aan Jakob en Esau zijn zegen gegeven, ook voor de toekomst.

Voor Esau was de zegen: "Maar van uw zwaard zult gij leven en uw broeder zult gij dienen. En het zal geschieden, wanneer gij u krachtig inspant, dat gij zijn juk van uw hals zult afrukken." (Gen. 27:40).

De nakomelingen van Esau waren de Edomieten en er staat in 2 Kon. 8:22 "Toch onttrok Edom zich aan de macht van Juda tot op de huidige dag." Hier ging de zegen van Isaak aan zijn zoon Esau in vervulling.

21 Door het geloof heeft Jakob bij zijn sterven ieder der zonen van Jozef gezegend en hij heeft aangebeden, leunende op het uiteinde van zijn staf.

De zonen van Jozef waren Manasse en Efraïm. Er staat in Genesis 48:10 dat Jacob niet kon zien maar dat zijn ogen dof geworden waren van ouderdom; toen hij stierf was hij 147 jaar.

Geleid door de Geest en in geloof legde Jacob zijn rechterhand op de jongste zoon Efraïm en zijn linkerhand op de oudste zoon Manasse.

Genesis 48:20 verhaalt: "En hij zegende hen te dien dage en zei: met u zal Israël zegen toewensen door te zegen: God make u als Efraïm en als Manasse."

Nog heden ten dage is het bij vrome Joden een gebruik om op de avond van de Sabbat de kinderen op deze wijze te zegenen met de woorden: God make u als Efraïm en als Manasse.

Opmerkelijk is ook de zegen, die Jacob gaf aan zijn zoon Juda, waaruit Jezus is geboren. Jacob zei (Gen. 49:10): "De scepter zal van Juda niet wijken, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en hem zullen de volken gehoorzaam zijn."

Silo ziet op de verschijning van de Messias, die zal gaan heersen en aan wie volken gehoorzaam zullen zijn.

22 Door het geloof heeft Jozef aan het einde van zijn leven gewaagd van de uittocht der kinderen Israëls en voorschriften gegeven over zijn gebeente.

Geloof is de zekerheid van de dingen, die men hoopt, die men verwacht. Let op de woorden van Jozef aan het einde van zijn leven, genoemd in Genesis 49:24/25:

"En Jozef zei tot zijn broeders: ik ga sterven; God zal zeker naar u omzien en u uit dit land

voeren naar het land, dat Hij Abraham, Isaak en Jakob onder ede beloofd heeft.

En Jozef deed de zonen van Israël zweren: God zal zeker naar u omzien; dan zult gij mijn gebeente van hier meevoeren."

En die woorden zijn in vervulling gegaan, want in Exodus 13:19 staat: "En Mozes nam het gebeente van Jozef mee, omdat deze de zonen van Israël plechtig had doen zweren: God zal zeker naar u omzien, dan zult gij mijn gebeente van hier met u meevoeren."

23 Door het geloof is Mozes na zijn geboorte drie maanden door zijn ouders verborgen gehouden, omdat zij zagen, dat hij een schoon kind was, en zij hebben het bevel des konings niet gevreesd.

Toen Amram en Jochebed (de ouders van Mozes) het schone en gave kindje Mozes zagen, overlegden zij dat het toch Gods bedoeling niet zou kunnen zijn dat dit kind gedood zou moeten

worden volgens het bevel van Farao.

De Heer maakte hen toen in hun hart duidelijk dat Hij een plan met dit kind had. Daarom durfden zij het bevel van de koning te weerstaan en door geloof wisten zij, dat dit kind geen slachtoffer van Farao zou worden. Deze treffende geschiedenis staat in Exodus 2:1-10.

24 Door het geloof heeft Mozes, volwassen geworden, geweigerd door te gaan voor een zoon van Farao's dochter. 25 Maar hij heeft liever met het volk Gods kwaad verdragen, dan tijdelijk van de zonde te genieten.

26 En hij heeft de smaad van Christus groter rijkdom geacht dan de schatten van Egypte, want hij hield de blik gericht op de vergelding.

De smaad waarvoor Mozes koos, is dus een voorafschaduwing van de smaad van Christus. Mozes hield de blik gericht op de vergelding,

zoals ook de Here Jezus, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft. (Hb. 12:2).

De schatten van Egypte hield aardse rijkdom voor Mozes in, maar hij heeft de smaad van Christus een grotere rijkdom geacht. De smaad van Christus dragen is dus geestelijke rijkdom!

Jezus sprak in Mt. 5:11/12:

" Zalig zijt gij, wanneer men u smaadt en vervolgt en liegende allerlei kwaad van u spreekt om Mijnentwil. Verblijdt u en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen; want alzo hebben zij de profeten voor u vervolgd."

27 Door het geloof heeft hij Egypte verlaten, zonder de toorn des konings te duchten. Want hij bleef standvastig, als ziende de Onzienlijke.

Mozes zag met zijn geloofsoog de eeuwige en onzienlijke God. Door dat geloof was hij niet bevreesd voor de koning en kon

hij standvastig en beslist handelen.

28 Door het geloof heeft hij het Pascha gehouden en het bloed doen aanbrengen, opdat de verderver hun eerstgeborenen niet zou aanraken.

De instelling van het Pascha is een beeld van het slachten van het Offerlam Jezus.

29 Door het geloof zijn zij door de Rode Zee gegaan als over droog land, terwijl de Egyptenaren, toen zij het ook beproefden, verzwolgen werden.

Op bevel van Jahwé moest Mozes zijn staf opheffen en zijn hand over de zee uitstrekken en haar splijten, zodat de Israëlieten midden door de zee konden gaan op het droge (Ex. 14:16).

Mozes had de belofte en ging in geloofsgehoorzaamheid. De Egyptenaren hadden geen belofte, waarop zij zich konden verlaten.

Zij handelden niet uit geloof maar vertrouwden op hun eigen kracht.

Door hun geloofsgehoorzaamheid bereikten de Israëlieten de overkant; de Egyptenaren echter werden verzwolgen.

30 Door het geloof zijn de muren van Jericho neergestort, nadat het volk er zeven dagen lang omheen getrokken was.

Er was geloof in de levende God voor nodig om iedere dag zo'n stille omgang om Jericho te maken en op de zevende dag zelfs zeven keer.

Voor ons een aansporing om – zoals Hb. 6:11/12 zegt - niet traag te worden, maar navolgers te zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven.

31 Door het geloof is Rachab, de hoer, niet met de ongehoorzamen omgekomen, daar zij de verspieders met vrede had opgenomen.

Rachab zei tegen de verspieders: "Ik weet dat de Here u het land gegeven heeft en dat de schrik voor u op ons gevallen is en dat alle inwoners van het land voor u sidderen ... de Here, uw God, is een God in de hemel boven én op de aarde beneden." Jozua 2:9 en 11b

Uit deze woorden blijkt haar geloof in de levende God van Israël en door dat geloof werd zij gered en opgenomen in het volk Israël. Zij kwam niet om met "de ongehoorzamen" zoals dat in vers 31 staat.

Het huis van Rachab was op de muur van Jericho gebouwd en aan een scharlaken (rood) koord liet zij de twee verspieders zakken, die daarna ontkwamen.

De twee verspieders spraken met haar af, dat Rachab bij de belegering van Jericho dat scharlaken koord aan het venster zou hangen. Het rode koord wijst naar het bloed van Jezus waardoor aan dat huis redding werd geschonken.

Rachab de hoer, die na een reinigings ceremonie (waarbij zij en haar familie enige tijd buiten de legerplaats van de Israëlieten moest vertoeven zoals Jozua 6:23b verhaald), werd ingelijfd in het volk Israël en is daarna gehuwd met de Jood Salmon.

Rachab werd zelfs de stammoeder van Jezus want in Mt. 1:5 staat: "Salmon verwekte Boaz bij Rachab, Boaz verwekte Obed bij Ruth, Obed verwekte Isai, Isai verwekte David, de koning."

Zo werd Rachab de bed-overgrootmoeder van David, uit wiens geslacht Jezus is geboren naar het vlees.

32 En wat moet ik nog verder aanvoeren? Immers, de tijd zou mij ontbreken, als ik ging verhalen van Gideon, Barak, Simson, Jefta, David en Samuel en de profeten.

Gideon kreeg de opdracht: Verlos Israël uit de greep van Midian (Richt. 6:14). In het

geloof versloeg deze richter met 300 mannen het grote leger van de Midjanieten.

Debora sprak tot Barak: "Breek op, want dit is de dag, dat de Here Sisera (de legeroverste van Jabin, de koning van Kanaän) in uw macht gegeven heeft: is niet de Here vóór u uitgetogen? En Barak daalde af van de berg Tabor en 10.000 man achter hem; en de Here bracht Sisera met al zijn wagens en zijn gehele leger door de scherpte des zwaards in verwarring vóór Barak, zodat Sisera van zijn wagen krom en te voet vluchtte." (Rich. 4:14/16).

Simson bad aan het einde van zijn leven: "Here Here, gedenk toch mijner en maak mij nog slechts ditmaal sterk, o God." Rich. 16:28 Hij heeft, zoals Hb. 11:34 zegt, in zwakheid kracht ontvangen.

Jefta richtte Israël zes jaar. Hoewel hij de zoon van een hoer was, had het volk hem tot hoofd en aanvoerder over zich

aangesteld. Zijn geloofsdaden staan in Richteren 11 en 12.

33 Die door het geloof koninkrijken onderworpen (zoals inzonderheid David deed), gerechtigheid geoefend (dat deden de profeten in hun ambt), de vervulling der belofte verkregen hebben (denk aan het beloofde land wat zij innamen), muilen van leeuwen dichtgesnoerd (Daniël in de leeuwenkuil),

34 De kracht van het vuur gedooft hebben (denk aan de vrienden van Daniël die vrij in het vuur rondliepen met de 4^e man).

Zij zijn aan scherpe zwaarden ontkomen (David in zijn vlucht voor Saul), in zwakheid hebben zij kracht ontvangen (Simson), zij zijn in de oorlog sterk geworden en hebben vijandige legers doen afdeinzen.

Samuël was een geloofsheld, die reeds in zijn jeugd de stem van de Here God duidelijk verstond. Door het geloof voerde hij Israël

naar de overwinning, want de Here greep rechtstreeks in op zijn gebed, zodat de Filistijnen verslagen werden. Zie hierover 1 Sam. 7 : 9/10.

35a Vrouwen hebben haar doden uit de opstanding terugontvangen ...

De Willibrord vertaling geeft deze woorden als volgt weer: Vrouwen kregen hun doden terug door opstanding uit de dood.

1 Kon. 17:17-24 verhaalt dat de zoon van de weduwe van Sarefat stierf maar door de dienst van de profeet Elia en diens geloof in de levende God weer tot leven kwam.

2 Kon. 4:8-37 geeft de geschiedenis weer van de Sunamitische vrouw wiens zoon stierf en door de dienst van de profeet Elisa en diens geloof in de levende God ook weer tot leven kwam.

35b anderen hebben zich laten folteren en van geen bevrijding

willen weten, opdat zij aan een betere opstanding deel mochten hebben.

In het apocriefe boek 2 Makkabeeën 6:18/19 staan de volgende woorden:

" Eleazar, één der voornaamste schriftgeleerden, een man op jaren en een indrukwekkende verschijning, werd gedwongen varkensvlees te eten.

Maar hij verkoos een roemvolle dood boven een besmeurd leven: hij ging vrijwillig naar de pijnbank."

En vers 30/31 verhalen verder: "Voordat Eleazar onder de slagen bezweek, verzuchtte hij: De Heer weet in zijn heilig wijsheid, dat ik aan de dood kon ontkomen; en al lijd ik in mijn lichaam door de geseling gruwelijke pijnen, in mijn ziel voel ik vreugde dit alles uit eerbied voor Hem te ondergaan.

Zo stierf hij en liet door zijn dood niet alleen aan de jongeren, maar ook aan het grootste deel van het volk een

voorbeeld na van edele gezindheid en onvergetelijke deugd."

Voor ons in het nieuwe verbond geldt wat in 1 Cor. 10:25 staat, namelijk dat van al wat in de vleeshal te koop is, wij mogen eten ... want de aarde en haar volheid is des Heren.

Onder het oude verbond gold echter voor Israël de wet van Mozes waar in Leviticus 11:7/8 over het zwijn staat: "... van hun vlees zult gij niet eten."

We gaan verder met Hebréeën 11:

36 Anderen weder hebben hoon en geselslagen verduurd, daarenboven nog boeien en gevangenschap.

Hoon en geselslagen vielen ook Paulus ten deel zoals hij schrijft in 2 Cor. 11:24 waar staat: "Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig-min-één slagen ontvangen, driemaal ben ik met de roede geselsd, eens ben ik gestenigd."

Boeien en gevangenschap vielen ook Petrus ten deel, zo beschrijft Lucas in Handelingen 12.

37 Zij zijn gestenigd, op zware proef gesteld, doormidden gezaagd, met het zwaard vermoord; zij hebben rondgezworven in schapenvachten en geitenvellen, onder ontbering, verdrukking en mishandeling.

Stefanus werd gestenigd, Jacobus werd met het zwaard vermoord (Hd. 12:2) en na de dood van Stefanus ontstond vervolging en verstrooiing van de Gemeente. Hand. 8:1/3 vermeldt o.a.

"En er ontstond te dien dage een zware vervolging tegen de gemeente te Jeruzalem; en allen werden verstrooid over de streken van Judea en Samaria."

38 De wereld was hunner niet waardig, zij hebben rondgedoold door woestijnen, en gebergten, in spelonken en de holen der aarde.

De vervolgers van de christenen keurden hen geen plaats op aarde waardig en daarom werden ze naar de woestijnen verdreven waar ze vertoefden in de spelonken en holen der aarde.

Denk ook aan de catacomben in Rome waar christenen ondergronds vertoefden.

Deze christenen hebben – zoals Hb. 10:34 vermeldt – de roof van hun bezit blijmoedig aanvaard want ze wisten dat ze een beter en blijvend bezit hadden. Ze waren burgers van het rijk in de hemelen.

39 Ook deze allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben het beloofde niet verkregen.

Van Abel, Noach en Abraham wordt getuigenis in de Schrift gegeven. Hoewel zij iets wisten van de hemelse heerlijkheid, wisten ze niet genoeg van de plannen, die God met ons voor heeft.

Wij, in het nieuwe verbond, zijn geroepen om de heerlijkheid van onze Here Jezus te verkrijgen. En dat zijn o.a. zijn deugden, de vrucht van de Geest (2 Tess. 2:14).

40 Daar God iets beters met ons voor had, zodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen.

God had iets beters met ons voor, zoals staat in Hb. 8:6 namelijk een beter verbond met betere beloften zoals b.v. de belofte genoemd in Openb. 3:21

Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon.

In de praktijk van alle dag is dat om ons niet te laten overwinnen door het kwade, maar om het kwade te overwinnen door het goede (Rom. 12:21).